

05 IULIE

SLUJBA

MILENIULUI

CRESTIN

AL ATHOSULUI

963-1963

MINEIUL-GR

ΕΠΙ Τῇ ΧΙΛΙΕΤΗΡΙΔΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ·
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα, ἱσιῶμεν
στίχους σι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος
δ' . Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἐκκλησία ἡ σύμπασα, χαρμοσύνως ἐόρτασον,
αἶνον χαριστήριον Θεῷ ᾄδουσα· ὅτι τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιον,
Ἄθως ὁ περίβλεπτος, τῆς ὁσίας ἀρετῆς, ὁ λειμὼν ὁ
πανεύοσμος, ὡς ἀείφωτος, ἐν ἐλίξεσι χρόνων καὶ
αἰώνων, πυρσὸς μέγας εὐσεβείας, τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ
προβάλλεται.

Εὐδοκία τῇ κρείττονι, τῇ ἀγνῇ Θεομήτορι, ὥσπερ
κλῆρος ἅγιος προσκεκλήρωται, πάλαι τὸ Ὄρος τοῦ
Ἄθωνος, καὶ Ἅγιον γέγονε, μυστικῶς ἁγιασθέν, τοῖς
ἁγίοις παλαίσμασι, θείῳ Πνεύματι, τῶν ἐν τούτῳ
ἁγίως ἀσκησάντων· ὧν προέχει διαλάμπων, ὁ εὐκλεὴς
Ἀθανάσιος.

Οὐρανὸς ὡς πολὺφωτος, τῶν Ὀσίων τὸν σύλλογον,
ὥσπερ ἄστρα πάμφωτα ἔχον πέφηνεν, Ὄρος τοῦ Ἄθω
τὸ Ἅγιον, ἐν ᾧ ἡ περίβλεπτον, Λαύρα καὶ περιφανής,
τῶν λοιπῶν Μονῶν χάριτι, προεξάρχουσα, διανύσασα
θεία δυναστεία, τῶν ἐτῶν τὴν χιλιάδα, εὐθυπορεῖ
πρὸς τὰ μέλλοντα.

Τὴν πολλὴν προστασίαν σου, Θεοτόκε πανάχραντε, τὴν περὶ τὸ Ὅρος Σου μεγαλύνομεν· ὅτι αὐτὸ ἐν τῇ σκέπῃ Σου, δεινῶν ἐπιθέσεων, καὶ παντοίων προσβολῶν, διεφύλαξας ἄτρωτον καὶ ἀπήμαντον, διὰ μέσου αἰώνων καὶ κινδύνων· διὰ τοῦτο Σοι τὰ σῶστρα, ἄγει κηρύττον τὴν χάριν Σου.

Τῶν ἐν Ἄθῳ ὁ πρόκριτος, Ἀθανάσιε Ὅσιε, ὑποφῆτα μέγιστε τῆς ἀσκήσεως, καὶ Διονύσιε ἔνθεε, Παῦλε καὶ Γρηγόριε, Σίμων Μάξιμε κλεινέ, καὶ σοφὲ Διονύσιε, Ῥῆτορ ἔνδοξε, μετὰ πάντων γνωστῶν καὶ ἀνωνύμων, τόδε Ὅρος εἰς αἰῶνας, ὑμῶν φρουρεῖτε δεήσεσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, εὐφήμῳ στόματι δοξάζει, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐπὶ τοῖς περὶ ἡμᾶς, εὐσπλαγχνοῖς Αὐτοῦ κρίμασι· τὸ γὰρ Ὅρος τοῦ Ἄθῳ, πάσης γῆς προκρίνας, ἐν αὐτῷ κατοικεῖν ἠϋδόκησε, κατὰ Δαβὶδ τὸν θεῖον, καὶ ἐμφανὲς τοῦτο πᾶσιν ἀνέδειξε, καὶ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων ὕψωσε, καὶ ὑπεράνω τῶν βουνῶν, ὡς φησὶν Ἡσαΐας· ἐν αὐτῷ γὰρ συναγαγὼν ἐκ πάσης οἰκουμένης, Ὅσιων συστήματα, τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον δι' αὐτῶν ἐκλάμπει, καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας τὸ κράτος, ἔτι ἅπαξ σφραγίζει, εἰς περιποίησιν τῶν θελόντων σωθῆναι· καὶ ὑψηλῷ βραχίονι, ἐν ἐτῶν περιόδοις, καὶ αἰώνων διαγαγὼν παραδρομαῖς, χίλια ἔτη διαπεράσαι τοῦτο ἤξιωσεν, ὡς ἡμέραν μίαν, ἐν τῷ προσώπῳ Αὐτοῦ. Ἀλλ' ὦ Σῶτερ εὐσπλαγχνε, ταῖς τῆς Μητρὸς Σου λιταῖς, καὶ τῶν ἐν

τούτω ἀσκησάντων, προσευχαῖς Ὅσιων,
 ἀνεπιβούλευτον αὐτὸ διάσωζε, ἄχρι τερμάτων αἰῶνος.
Καὶ νῦν. Τὸ Δογματικὸν τοῦ Ἑχου ἢ τῆς Ἑορτῆς.

*Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
 Ἀναγνώσματα.*

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. κδ', 12-18)

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ ἴσθι ἐκεῖ· καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ· καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπαν· ἡσυχάζετε αὐτοῦ, ἕως ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ὠρμεθ' ὑμῶν· ἐάν τινι συμβῇ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἰησοῦς εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος. καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωυσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου ὥσει πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. β', 2-3)

Τὰδε λέγει Κύριος· ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν· καὶ ἥξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσι· δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. μ', 9-11)

Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι, ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνή σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε· εἶπὸν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ὑμῶν. ἰδοὺ Κύριος Κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται καὶ ὁ βραχίων μετὰ κυρίας· ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ. ὥς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ τῷ βραχίονι αὐτοῦ συνάξει ἄρνας καὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσας παρακαλέσει.

Λιτή. Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ ὁ θεόκριτος Ἄθω, καὶ γλυκασμὸν προφητικῶς στάλαξον, ἐπὶ τῇ θεῇ ἐκλογῇ σου. Ὅσίων γὰρ ἐνδιαίτημα, θεόθεν προωρίσθης, καὶ θεοφόρων Ἀγίων δῆμον, τῇ Ἐκκλησίᾳ προσήγαγες· καὶ τὰς ἐν σοὶ ὁσίας Μονάς, ὡς λυχνίας φαεινάς, μὴ σβεσθείσας τῇ παρόδῳ τῶν αἰώνων, εἰς φῶς ἐθνῶν

προβάλλεις· ὧν ἡ Μεγίστη ἐξάρχουσα Λαύρα,
 ἐνιαυτῶν χιλίων περιτροπῇ, εὐχαριστίας ὕμνον Θεῷ
 ᾄδει, σὺν τοῖς λοιποῖς Σεμνεῖοις βοῶσα· Κύριε,
 πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων,
 δεῖξόν μοι τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, ὡς ἐλεήμων καὶ
 φιλάνθρωπος,

Ἦχος β'.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, τὰ ὑπὸ μίαν Ἐκκλησίαν
 Ὅρθόδοξον, ἐπὶ τοῖς θείοις μεγαλείοις, εὐφρανθῶμεν
 τῷ πνεύματι· ὁ Βασιλεὺς γὰρ τῶν αἰώνων, τὴν ἀρετὴν
 ἀμειβόμενος, τὸ περιφανές τοῦ Ἁθω Ὄρος, διὰ μέσου
 τῶν αἰώνων, ἀδιαλώβητον διέσωσεν, ὡς ποικίλης
 ἀρετῆς πρυτανεῖον, καὶ κῆπον εὐανθῇ, τῆς ἐν Χριστῷ
 φιλοσοφίας· οἱ πεποιθότες γὰρ ἐπὶ Κύριον, οὐ
 σαλευθήσονται εἰς τὸν αἰῶνα. Ἄλλ' ἐπίβλεψον ἐς
 οὐρανοῦ Κύριε, ἐπὶ τὴν νοητὴν ταύτην ἄμπελον, ὡς
 ἂν μὴ παύσῃ καρποφοροῦσα, βότρυας ζωῆς, πρὸς
 δόξαν τοῦ σοῦ ὀνόματος, ἀπ' ἄκρων γῆς, ἕως ἄκρων
 οἰκουμένης.

Ἦχος γ'.

Οἱ τοῦ Ἁθω Ὅσιοι, οἱ διαφόροις χρόνοις
 ἐκλάμπαντες, καὶ παντοδαποῦς πολιτείας ιδέαις,
 Θεῷ εὐαρεστήσαντες· οἱ ἐνθέων πράξεων,
 οὐρανομήκεις στῦλοι, καὶ δοχεῖα πάγχρυσα, τῶν
 δωρεῶν τοῦ Πνεύματος, ἐν Κυρίῳ χαίρετε, ἐπὶ τῇ
 τελουμένη πανηγύρει, ἐν τῷδε Ὄρει ἡμῶν· Ἀθανάσιος
 γὰρ ὁ Ὁσιος, ἐκ τῆς θείας αὐτοῦ Λαύρας ἀνίσχων,
 συνανίσχοντας ὑμᾶς ἔχει, καὶ κοινωνοῦντας τῆς

χαρᾶς, καὶ τῶν ὕμνων πρὸς Θεόν· ὅτι ἐτῶν χιλιάς, πολλῶ πλεον ἐλάμπρυνε, τῶν πόνων ὑμῶν τὸ δόκιμον· καὶ τρανῶς πάντες παιδεύονται, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστὶν ἡ εὐσέβεια. Διὸ καὶ ἡμεῖς βοήσωμεν· Πατέρες Ὅσοι, διαιωνίζει τοὺς πόνους ὑμῶν, πρεσβεύσατε Κυρίῳ, τῷ θαυμαστῶς ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἦχος δ'.

Ἄπαν ὄρος καὶ βουνὸς ἐταπεινώθη, κατὰ τὴν τοῦ Προφήτου φωνήν, ἀπὸ προσώπου Θεοῦ, οἱ ἀνθιστάμενοι τῷ θείῳ θελήματι, τοῦ ἐτοιμάζοντος ἐς ἐναντίας ὄρη, ἐν τῇ ἰσχυΐ αὐτοῦ, τοῦ εὐδοκοῦντος ἐν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν, καὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ ὑπερύψωται, ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ὁ Ἄθως ὁ ἐκλεκτός, ὡς τὸ πάλαι Σινᾶ, καὶ Θαβὼρ καὶ Ἑρμών· ὅτι ἐν αὐτῷ Χριστὸς ὑμνεῖται καὶ δοξάζεται, ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτί, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ Ὄρος Κυρίου, τὸν οὐρανομήκη Ἄθω, ὃν κατειργάσατο ἁγίασμα, ἡ τοῦ Σωτῆρος πρόνοια· τῇ γὰρ ἀχράντῳ Αὐτοῦ Μητρί, πάσης γῆς ἀποσχοινίσας ἐκληρώσατο, ὡς κληρονομίαν ἐπιθυμητὴν καὶ ἁγίαν· καὶ ἐν αὐτῷ ἐστῶτες, ὅμμασι νοδὸς κατίδωμεν, τὴν τῶν Ἀγγέλων Ἄνασσαν, πλουτοποιοὺς δωρεὰς νέμουσαν, τοῖς ἐν αὐτῷ οἰκοῦσιν ὡς ὑπέσχετο· ὅτι τῇ κραταιᾷ αὐτῆς σκέπῃ, πάντων κατισχύει, καὶ διαύλους αἰώνων διανύει, καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι, οὐ μὴ σαλευθήσεται.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει, τὸ μέγα Ὄρος ἀγνή, καὶ περιβόητον ἐν πάσι τοῖς ὄρεσιν, ὃ Ἄθως τῇ ἀρωγῇ σου, καὶ προστασίᾳ θερμῇ, καὶ ταῖς καθ' ἐκάστην ἀντιλήψεσιν, ὑφ' ὧν κυβερνώμενος, ὥσπερ στυλὸς ἀσάλευτος, βίου ὁσίου, καὶ δογμάτων ὀρθότητος, ἐν ἐλίξεσι, τῶν αἰώνων τετήρηται· ὅθεν εὐχαριστήριον, ὡδὴν ἀναμέλπει σοι, τὴν τῶν ἐτῶν χιλιάδα, ἀποπληρώσας σῇ χάριτι. Ἀλλὰ καὶ μελλόντων, τοῦτο λύτρωσαι κινδύνων, τῇ σῇ χρηστότητι.

Στ.: Τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Δεῦρο, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, ἐν Ἄθῳ Ὄρει Ἀγίῳ, ἐνθα φωτὸς θεϊκοῦ, ἐπὶ πλεῖον φαίνει ἡ ἐπίλαμψις, καὶ ἴδε καὶ ὕμνησον, τῆς ὁσίας ἀσκήσεως, τῆς δι' αἰώνων, ἐν αὐτῷ τὴν ἐπίδοσιν, καὶ τὰς χάριτας, καὶ ἐπάθλων τὴν ἔλλαμψιν· τούτων δὲ νόμος ἔμπρακτος, προέχει ἐν Πνεύματι, Ἀθανασίου ἡ Λαύρα, ὡς ἀρετῆς γυμναστήριον· καὶ βίου ὁσίου, ἐν αὐτῷ τὰς ἀναβάσεις, πάντες διδάχθητε.

Στ.: Ὄρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον.

Χαίροις, ὃ τῶν Ὁσίων χορὸς, οἱ ἐν τῷ Ἄθῳ ἀπ' αἰῶνος ἀσκήσαντες, δομήτορες θεοφόροι, ἀγιωνύμων Μονῶν, ἀσκητῶν χορεία θεοδόξαστε, γνωστοὶ καὶ ἀνώνυμοι, καὶ ἐξ ὕψους προσέλθετε, τῷδε τῷ Ὄρει, ὃ ὑμεῖς ἡγιάσατε, χαριστήριον, Θεῷ αἶνον προσάδοντες, ἅμα σὺν τοῖς οἰκήτορσιν, αὐτοῦ καὶ

συμπάση τε, τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ· ὅτι ἐτῶν περιέλευσις, χιλίων τοὺς πόνους, ὑμῶν ὄντως λαμπροτέρους, τῷ κόσμῳ δείκνυσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς θαυμασὴ σου ἡ πρόνοια, ἣν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, περὶ τὸ Ὅρος τῆς κληρονομίας σου, δεικνύεις πανάχραντε! Πολλαχῶς καὶ πολυτρόπως γάρ, τὰς σὰς ἐπαγγελίας, ἃς τῷ Ὁσίῳ ἀπεφῆνω Πέτρῳ, ὁρῶμεν ἐκπληρουμένας, οἱ τῇ σῇ σκέπῃ τὰς ἐλπίδας ἀναθέμενοι· καὶ ἐν χιλίοις ἔτεσιν, ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, τῇ σῇ χειρὶ κυβερνηθέντες, βοῶμέν σοι Δέσποινα· μὴ ἀντανέλης τὴν ἀρωγὴν σου, ἐκ τοῦ ὄρους σου Κόρη, ὅτι τῇ σῇ προστασίᾳ, ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ προστρέχομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἣ τὸ τῆς τυχοῦσης Ἑορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Ἄθως ὃς κέκληται Ἅγιον Ὅρος ἀγνή, ἀκλύστως διέπλευσε τῇ κυβερνήσει τῇ σῇ, αἰώνων τὸ πέλαγος· ἔνθεν τὴν χιλιάδα, τῶν ἐτῶν διανύσας, ὕμνον εὐχαριστίας, σοὶ προσάδει κραυγάζων· ἄχρι τερμάτων αἰῶνος, σκέπε με Δέσποινα.

Δόξα. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ἡ Λαύρα ἡ Μέγιστη ἡ ἐν Ἄθῳ περίδοξος, τὸν χιλιετῆ αὐτῆς βίον, ἐν Κυρίῳ ἀνύσασα, γεραίρει τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ὁμοῦ καὶ τὸν Δομήτορα αὐτῆς, Ἀθανάσιον τὸν Ὁσιον καὶ βοᾷ, ἐν εὐχαρίστῳ στόματι· δόξα τῇ σῇ

προνοία ἀγαθὴ, δόξα τῇ σῇ χρηστότητι, δόξα τῷ πορὸς ἡμᾶς σου εὐσπλαγχνῶ βουλήματι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου ἢ τὸ τῆς τυχοῦσης Ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὁ περίβλεπτος Ἄθως, ἀγάλλου μουσικῶς, καὶ ἦν ἔσχηκας χάριν, θεόθεν κόσμῳ κήρυξοιν, ἐν εὐσῆμῳ σου στόματι· ὅτι χίλια, ἤδη παρέδραμον ἔτη, καὶ ἐν ἅπασι, τοῖς ἐν αὐτοῖς ἐπελθοῦσιν, οὐδόλως σεσάλευσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ὡς κληρὸν ἱερὸν, καὶ μερίδαν ἀγίαν, καὶ σχοίνισμα σεπτὸν, ὥς φησιν ὁ Προφήτης, τοῦ Ἄθω Κόρη εἴληφας, ἐκ χειρὸς τοῦ ἐκλάμπαντος, ἐκ νηδύος σου, διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν· ὃν περίεπε, ἐναντιότητος πάσης, τῇ σῇ ἀγαθότητι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Εὐκληματοῦσα ὥσπερ ἄμπελος ὥφθη, Ἀθανασίου τοῦ Ὁσίου ἡ Λαύρα, ἐν ταῖς Μοναῖς τοῦ Ἄθω ὡς πρωτεύουσα, ἐν χιλίοις ἔτεσι, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,

πλείστους προσενέγκασα, τοὺς καρποὺς ἐν Κυρίῳ· ἢ προσελθόντες εἵπωμεν Θεῷ· δόξα Οἰκτίρμον, τῇ θείᾳ προνοίᾳ σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὰς ὑποσχέσεις σου κατέχοντες Κόρη, οἱ ἐν τῷ Ἄθῳ Θεοφόροι Πατέρες, περιφανῶς Κυρίῳ εὐηρέστησαν· νῦν δὲ ἐπαγάλλονται, σὺν ἡμῖν ἀνυμνοῦντες, εὐχαρίστοις ἄσμασι, σῆς εὐνοίας τὸν πλοῦτον, ὃν ἐν ἐλίξει ἔδειξας ἀγνή, ἐτῶν χιλίων, ἐν τούτῳ λαμπρότατα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῆς λαμπρᾶς σου προνοίας Κόρη τὸ μέγεθος, ὃ ἐν ἐτῶν περιόδοις καὶ συστροφαῖς χαλεπαῖς, ἐνεδείξω δαψιλῶς περὶ τὸ Ὅρος σου, μεγαλύνομεν φαιδρῶς, καὶ βοῶμέν σοι πιστῶς· ποικίλων πειρατηρίων, καὶ γενεαῖς ταῖς μελλούσαις, τοῦτο διάσωζε ἀπήμαντον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οἱ ἐν Ὄρει τοῦ Ἄθῳ πάντες ἀσκήσαντες, ἐν Κοινοβίοις καὶ Σκήταις καὶ ἡσυχίᾳ πολλῇ, οἱ ἐνθέων ἀρετῶν στῦλοι πυρίμορφοι, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρί, ὡς προστάτιδι ἡμῶν, βοήσατε ὁμοφώνως· σκέπε αἰεὶ Θεοτόκε, τοῦτο τὸ Ὅρος ὃ προέκρινας.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: Τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Στ.: Ὁρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖου, ὄρος τετυρωμένον.
Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν: Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς
 ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν...

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τῶν Σῶν Ὀσίων...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. **Στ.:** Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Σήμερον ὁ Ἀγιώνυμος Ἄθως, θυσίαν αἰνέσεως Θεῷ
 ἀναφέρει· ὅτι θεία ἐκλογῇ ἐτιμήθη, καὶ Ὀσίων
 ἐνδιαίτημα ἐγένετο, καὶ κιβωτὸς ἀγία ὤφθη, τῶν
 ἱερῶν παραδόσεων, καὶ θεοπαραδότων τῆς
 Ὁρθοδοξίας θεσμῶν καὶ δογμάτων· ἐνιαυτῶν θάλλων
 περιτροπαῖς, πάντων τῶν δεινῶν περιγίνεται, τῇ θείᾳ
 προμηθείᾳ· καὶ χιλιάς ἐτῶν διελθοῦσα, ὡς ἡμέρα μία
 κατὰ Δαβίδ, τῆς ἐν αὐτῷ ἀρετῆς, τὴν ἰσχὺν ἐκφαίνει,
 πρὸς δόξαν Χριστοῦ, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ἄθως, κλέος
 Ἐκκλησίας πέλει. Γερασίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀγίων τὸ σύστημα, τῶν ἀσκησάντων ἐν Ἄθωνι,
 ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ τοῦ Ὁρους ὑμῶν, ὅπως
 ἥνυσεν, ἐτῶν τὴν χιλιάδα, τελέσαι ἐν χάριτι, χρόνον
 τὸν μέλλοντα.

Θεοῦ ὄρος ἅγιον, καὶ κλῆρος ὤφθη ἀπόλεκτος, τῆς
 μόνης Θεόπαιδος, ὁ Ἄθως πρόπαλαι, καὶ τῇ χάριτι,

αὐτῆς διαιωνίζει, ὡς κῆπος πανεύοσμος, βίου λαμπρότητος.

Ὡς νύμφη περίδοξος, ἐν ταῖς Μοναῖς ταῖς τοῦ Ἄθωνος, ἡ Λαύρα προέχουσα, βίον χιλίων ἐτῶν, ἥδη φέρουσα, καλεῖ Θεοῦ πρὸς ὕμνον, πιστῶν τὰ συστήματα, δεῦτε συνδράμωμεν.

Θεοτοκίου.

Συμμάχει ἐκάστοτε, ὡς ἐπηγγείλω πανάμωμε, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, καὶ ἀοράτου ἐχθροῦ, τοῖς τῷ Ὄρει σου, ἀσκοῦσι θεοφρόνως, καὶ τούτοις πρυτάνευε, σθένος ἀήττητον.

Ἠδὴ γ'. Τοὺς σουὺς ὑμνολόγους.

Καιρῶν καὶ αἰώνων αἱ ἐλίξεις, καὶ πλείστων ἐθνῶν ἐπιδρομαί, οὐδόλως ἐλυμήναντο, Ἄθω τὸ ἀγιώνυμον, ἡ τοῦ Θεοῦ γὰρ δύναμις, ἐν τούτῳ ξένα εἰργάσατο.

Λαμπρὰ ἐν Μοναῖς τοῦ Ἄθω ὥφθη, ἡ Λαύρα ὡς πρώτη ἀπασῶν, δομήτορα γὰρ ἔσχηκε, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον· διὸ καὶ χαριστήριον, Θεῷ προσάγει ἐφύμνιον.

Ἐπήρθη ἡ δόξα ἡ τοῦ Ἄθω, καὶ τούτου σκιά ἡ νοητή, κατὰ τὸν Προφητάνακτα, ἡ ἐν αὐτῷ σκιάζουσα, χάρις τοῦ θείου Πνεύματος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεκάλυψε.

Θεοτοκίου.

Ὅρεων ὑπέρτερον ἀπάντων, ἐδείχθη τὸ Ὄρος σου ἀγνή, κατὰ τὴν σὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι τῇ προμηθείᾳ σου, εὐπλόως διεπέρασεν, ἐτῶν χιλίων τὸ πέλαγος.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ χάρις ἡ ἐνθεος τῆς Θεοτόκου Μητρός, ἐν ᾿Αθῶ
ἐκλάμπουσα πρὸς ἐορτίους ὥδας, τοὺς πάντας
ἐκάλεσε· δεῦτε ἄσωμεν πάντες, τῷ Χριστῷ καινὸν
ἄσμα, πίστει ἀναβοῶντες· τῆς Μητρός σου
πρεσβείαις, τοῦτο τὸ Ὅρος Σῶτερ, διάσωζε πρὸς
δόξαν σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Σύμπασα ἡ Ἐκκλησία, ἡ Ὁρθόδοξος τέρπεται, τοῦ
Ἁγίου Ὁρους, βλέπουσα τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, ὅτι
ἀκρόπολιν τοῦτο βίου κρείττονος, ὄντως κέκτηται, καὶ
προμαχῶνα ἀτίνακτον.

Ἐρημῖται θεοφόροι, ἀσκηταὶ θεοδόξαστοι,
μοναστῶν Ὁσίων, ὁμιλος ὁ θεῖος καὶ πάνεσεπτος, αἰεὶ
ἀκμάζειν ὡς πάλαι ἱκετεύσατε, τὸ σεπτὸν ὑμῶν, Ὅρος
τοῦ ᾿Αθῶ δεόμεθα.

Κοινοβίων ἀρχηγέτα, Ἀθανάσιε Ὅσιε, αὖθις ἐκ τῆς
Λαύρας, πᾶσι τὴν φωνὴν σου ἀκούτισον, δεῦτε ὧ
τέκνα κραυγάζων καὶ διδάχθητε, ἃ παρέδωκα, ὑμῖν
ἐν λόγοις καὶ πράξεσι.

Θεοτοκίον.

Κῆπον ὥσπερ εὐανθοῦντα, τὸν σὸν κλῆρον τὸν
ἅγιον, ἔδειξας Παρθέने, ὄνπερ κατειργάσω ἁγίασμα,
ἁγιωτάτης ἀσκήσεως τοῖς σκάμμασιν· ὃν καὶ φύλαττε,
διὰ παντὸς ἀνεπίβουλον.

Ἦδὴ ε' . Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Λεόντων ὀρμήματα, τῶν λογικῶν ἐθρύβησαν, καὶ τῶν τὰ κακὰ τεκταινομένων, κατὰ τοῦ Ἄθω αἱ μανιώδεις βουλαί, καὶ οὗτος τῇ χάριτι Χριστοῦ, σκεπασθεὶς διήνυσεν, ἀβλαβὴς ἔτη χίλια.

Ἠγιάσας Δέσποινα, τὸ Ὅρος τὸ τοῦ Ἄθωνος, δωρεαῖς τῆς σῆς ἐπαγγελίας· ὅθεν ἐν τούτῳ Ἀγίων σύστημα, ἀνωνύμων ἅμα καὶ γνωστῶν, ἔλαμψαν τοῖς πέρασιν, ὥσπερ ἄστρα πολύφωτα.

Σιῶν ὄρος ἅγιον, καθάπερ ἀναδέδεικται, τῆς Ὁρθοδοξίας τὴν κρηπίδα, αἰὲν στηρίζων ὁ Ἄθως ὁ εὐαγής, ἥτις ἐορτάζει ἐν χαρᾷ, αὐτοῦ τὴν ἐν Πνεύματι, καρποφόρον περίοδον.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺν καὶ ὀχύρωμα, τὴν θείαν προστασίαν σου, Κόρη ὁ σὸς κληρὸς κεκτημένος, τῶν ἐναντίων κατακρατεῖ ἐν παντί, καὶ τῶν δυσμενῶν ἐπιβουλῶν, διαλύει πάντοτε, ὡς ἀφρόν τὰ βουλευόμενα.

Ἦδὴ σι' . Τὴν θείαν ταύτην.

Ἀγαλλιῶνται ἐν Πνεύματι, αἱ σύμπασαι Μοναὶ αἱ τοῦ Ἄθωνος, τὴν Λαύραν βλέπουσαι, ἐτῶν χιλίων περίοδον, πληρώσασαν δοκίμως, ἐνθέοις πράξεσι.

Σύμπας χορὸς ἐπευφράνθητι, Πατέρων τῶν Ὁσίων τοῦ Ἄθωνος, τοῦτο θεώμενοι, χιλιετῇ βίον ἅγιον, τελέσας ἐν δυνάμει, Ἁγίου Πνεύματος.

Πεπυκασμένον ταῖς χάρισι, ζωῆς τῆς ἰσαγγέλου καὶ κρείττονος, Ὅρος τοῦ Ἄθωνος, τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς

γέγραπται, τὸν γλυκασμὸν σταλάζει, τοῦ Θεοῦ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ Παρθένε ἀγάλλεται, καὶ χαίρει ἑορτὴν ἄγον
εὖσημον, τὸ θεῖον Ὅρος σου, διαδραμὸν ἔτη χίλια,
καὶ κόσμῳ ἀναδεῖξαν, Ἀγίων σύλλογον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὁ δοξασθεὶς ἐν ἐκλογῇ θεοκρίτῳ, ὡς τὸ Σινᾶ καὶ τὸ
Θαβώριον ὄρος, τῇ γῇ πάσῃ προβάλλεται ὁ Ἄθως ὁ
σεπτὸς· δεῦτε καὶ προσέλθωμεν, ἐν αὐτῷ θεοφρόνως,
καὶ ζωῆς διδάγματα, διδαχθῶμεν ὁσίας· ὅτι Θεῷ
λαμπρῶς καρποφορεῖ, ἐτῶν χιλίων, ἀσκήσεως
στάχυας.

Ὁ Οἶκος.

Ὅτε τὰ ἔθνη ὁ Θεός, ἐμέριζε Παρθένε, ὥσπερ φησὶν
ὁ Μωϋσῆς, τότε σοι δέδωκεν ἀγνή, οἷάπερ κλῆρον
ἐκλεκτόν, καὶ σχοίνισμα θείας βουλῆς, τὸ ὄρος τὸ
περιφανές, τοῦ Ἄθω Θεοτόκε· ἐν αὐτῷ γὰρ ἐξέχεας,
ἐξαιρέτῳ τρόπῳ τὸν πλοῦτον τῶν ἐπαγγελιῶν σου, ὡς
τῷ Ὀσίῳ ἔφησ Πέτρῳ, καὶ τοῦτο νοητὸν ἀγίασμα
κατειργάσω, καὶ λειμῶνα ἀρετῆς εὐωδέστατον, καὶ τῆς
ὁσίας φιλοσοφίας μέγα παιδευτήριον· ὅτι ἐν αὐτῷ
πλήθη ὁσίων ἀνδρῶν, καὶ θεοφόρων Πατέρων, καὶ
θεοειδῶν ἀσκητῶν, τὸν σὸν Υἱὸν ἐδόξασαν καὶ ἱερὰς
Μονάς, καὶ εὐαγῇ Σεμνεῖα ἀνήγειραν· ὧν πασῶν ὡς
βασιλὶς προέχει, ἡ τοῦ Ἀθανασίου τοῦ πάνυ
περίπτυστος Λαύρα. Ταύτης οὖν ἐν χαρᾷ, καὶ σὺν

αὐτῇ σύμπαντος τοῦ Ὄρους σου, τὴν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ἐν Χριστῷ ὁσίαν πορείαν, καρμοσύνως αἰνοῦντές σε, εὐγνωμόνως ἐορτάζομεν· ὅτι Θεῷ λαμπρῶς καρποφορεῖ, ἐτῶν χιλίων, ἀσκήσεως στάχυας.

Συναξάριον.

Πρῶτον τὸ τῆς ἡμέρας καὶ εἶτα τὸ ἐξῆς:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὴν τοῦ Ἀγιωνύμου Ὄρους Ἄθω χιλιετηρίδα ἐορτάζομεν, καθ' ἣν, τῇ τῆς Θεοτόκου ἀρωγῇ καὶ κραταιᾷ προστασίᾳ, καὶ τῇ τῶν ἐν αὐτῷ Ὁσίων Πατέρων πρεσβείᾳ, κατίσχυσε πασῶν τῶν δυσχερειῶν καὶ λοιπῶν ἐπελθουσῶν συμφορῶν καὶ θλίψεων, καὶ πλείστους καρποὺς τῇ Ἀγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ προσήγαγε.

*Ἐτῶν χιλίων ἀνύσας Ἄθως βίου,
πρὸς τὸ μέλλον ἤδη ἐν Κυρίῳ σπεύδει.*

*Ταῖς τῆς Ἀχράντου Μητρὸς πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός,
καὶ τῶν Ὁσίων ἡμῶν Πατέρων, τοῦτο τὸ Ὄρος σκέπε
καὶ διαφύλαττε ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς, ἄχρι τερμάτων
αἰῶνος, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος. Ἀμήν.*

Ἰδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Λαμπρυνόμενοι τῇ αἴγλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, Πατέρες Ὅσιοι, ἐξ οὐρανίων μονῶν, ἀϋλως προσέλθετε, ἡμῖν συμπάλλοντες· χαῖρε Δέσποινα, τοῦ Ἄθω ἡ ἀντίληψις, καὶ βεβαία προστασία.

Ἐπαγάλλεσθε τῇ Λαύρᾳ συνομαίμονες Μοναὶ τοῦ Ἁθωνος, ἐν εὐφροσύνῃ πολλῇ, καὶ ταύτης τὸν κτίτορα, ὑμῶν δὲν πρῶταρχον, Ἀθανάσιον, τῇ τελουμένη σήμερον, πανηγύρει ἀνυμνεῖτε.

Ἴδε Κύριε ἐξ οὐρανοῦ ὡς εὐσπλαγχνος ἐπὶ τὴν ἄμπελον, ταύτην Χριστὲ τὴν σεπτὴν, τὸ Ὅρος τοῦ Ἁθωνος, ὃ κατεφύτευσεν, ὃ βραχίων σου, καὶ δίδου τούτῳ Δέσποτα, τὸ σὸν ἔλεος εἰς τέλος.

Θεοτοκίον.

Γνόντες Δέσποινα οἱ μονασταὶ τοῦ Ἁθωνος, τὴν σὴν ἀντίληψιν, ἐν τεκμηρίοις πολλοῖς, πρὸς σὲ φωνὴν αἶρομεν, καὶ ἐκβοῶμέν σοι· σκέπε πάντοτε, τὸν κλῆρόν σου Παντάνασσα, ἄχρι τέρματος αἰῶνος.

Ἠδὴ η' . Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἐλαμψαν εἰς σύμπαντα τὸν κόσμον, ἐξ Ἁθω αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ χαρίσματα, τῶν ἐν τούτῳ ἄμεμπτον, τελεσάντων ἄσκησιν· ἐντεῦθεν πλεῖστοι καίροντες τούτῳ προσέδραμον, Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας τὴν νίκην, τὴν ἐν τοῖς Ὅσίοις, θαυμάζοντες Πατράσι.

Ῥάβδῳ τῆς σοφῆς σου ποιμανσίας, Πατὴρ ἡμῶν Θεοφόρε Ἀθανάσιε, οὐ μόνον τὴν Λαύραν σου, ἀλλὰ καὶ τὸν σύμπαντα, Ἁθω ὡς ἐνθέωτατος Θεῷ κυβέρνησον, ὡς ἄν, πρὸς καινὰς τρίβους χωρήσει, ἐκ τῆς παρλεθούσης, χιλιετοῦς πορείας.

Ἀπαντες Πατέρες Θεοφόροι, τὸν Ἁθω οἱ ἀγιάσαντες τοῖς σκάμμασι, Παῦλε Διονύσιε, Σίμων καὶ Γρηγόριε,

Εὐθύμιε καὶ Μάξιμε καὶ Νήφων Ὅσιε, καὶ Ῥῆτορ,
Διονύσιε θεῖε, σὺν τοῖς πᾶσιν ἡμᾶς περιφρουρεῖτε.

Θεοτοκίου.

Σκέπη καὶ ἀντίληψις ὑπάρχεις, καὶ ἔφορος ἰατρός
τε καὶ διδάσκαλος, τῶν πρακτέων Δέσποινα, τῶν
οἰκούντων ἄκραντε, ἐν τῷ Ἁγίῳ κλήρῳ σου, ἡμᾶς
διδάσκουσα, τὰ κρείττονα, καὶ πᾶσι διδοῦσα, ψυχῶν
καὶ σωμάτων, ταχεῖαν θεραπείαν.

ᾠδὴ θ'. Ἀπας γηγενής.

Ἰθυνον Χριστέ, Μητρός τῆς ἀκράντου σου ταῖς
παρακλήσεσιν, Ὅρος τὸ τοῦ Ἀθωνος, πρὸς ἀσφαλείας
λιμένα ἄκλυστον, ὡς τοῦτο πάλαι Δέσποτα χιλίοις
ἔτεσιν, ἀκυμάντως, Σῶτερ ἐκυβέρνησας, τρικυμίαις
τοῦ βίου καὶ θλίψεσι.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, Παρθένε πανύμνητε Ἀθω ἡ
ἔφορος, ὡς κληρονομίαν σου, ἀνακειμένην ἀεὶ τῇ
σκέῃ σου, τοῦτον καθὰ ἐν ἔτεσιν χιλίοις ἔσωσας,
οὕτως Κόρη, καὶ μελλόντων λύτρωσαι, πειρασμῶν καὶ
δεινῶν περιστάσεων.

Ὅμιλε κλεινέ, Ὅσιων τοῦ Ἀθωνος Χριστοῦ
θεράποντες, καὶ πάντων ὁ πρόκριτος, ἡμῶν πατὴρ δὲ
ὦ Ἀθανάσιε, διὰ παντὸς πρεσβεύετε τῷ
πανοικτίρμονι, περισκέπειν, εἰς αἰῶνας ἅπαντας, τὸ
παρὸν ὑμῶν Ὅρος τὸ Ἅγιον.

Θεοτοκίου.

Ὑπερθεν ἀγνή, τοῦ κλήρου σου πέτασον τὴν θεῖαν
σκέπην σου, καὶ τοῦτον συνάγαγε, ὑπὸ τὸ θάλπος τῆς

προμηθείας σου, ὡς ὄρνις ἡ συνάγουσα ὑπὸ τὰς
πτέρυγας, τὰ νοσσία, ἑαυτῆς καὶ φύλαττε, τῶν βελῶν
ἡμᾶς Κόρη τοῦ ὄφews.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὴν χιλιάδα Σῶτερ, διαπεράσαν τῶν ἐτῶν, Ἄθω τὸ
μέγα Ὅρος, ὡς πρυτανεῖον ἀρετῆς, ἐπιβοᾶται ἀξίως,
ἐπὶ τὸ μέλλον βαδίσαι.

Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν Υἱὸν Παρθέने, ὡς τῶν αἰώνων Ποιητὴν, καὶ
Κύριον τῶν ἀπάντων, τῇ μητρικῇ σου πρὸς αὐτόν,
ικέτευε παρρησίᾳ, ὑπὲρ τοῦ κλήρου σου τούτου.

Αἶνοι. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Ἄθως τὸ μέγα Ὅρος Θεοῦ, ὡς τῆς
ἀγνῆς Παρθένου, θεοδώρητος κλῆρος, καὶ ἄσμα
προσαδέτω ἤδη καινόν, τῷ Κυρίῳ ὡς γέγραπται, τῷ
ἐν παρόδῳ χιλίων ἐτῶν, τοῦτον διασώσαντι ἀλώβητον.

Ἀθανασίου ἡ Λαύρα τοῦ θεοφόρου Πατρός, ἡ ἐν
Μοναῖς μεγίστη, ταῖς ἐν Ὄρει τοῦ Ἄθω, χιλιετῇ
πορείαν τῆς ἐν Χριστῷ, πολιτείας ἀνύσασα, χαῖρε καὶ
σκίρτα ὡς ἄμπελος ἐν Θεῷ, μουσικὴ εὐκληματήσασα.

Εὐχαριστήριον ἄσμα Παρθέने ἄδομεν, οἱ μονασταὶ
τοῦ Ἄθω, τῇ λαμπρᾷ σου προνοίᾳ, σὺν πάσῃ
Ἐκκλησίᾳ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι·
καὶ πρὸς τὸ μέλλον ὁδεύειν ἡμᾶς καλῶς, Θεοτόκε
ἐνδυνάμωσον.

Τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ Ὅσιων ὁ θεοφόρος χορός, οἱ ἀπ' αἰῶνος πάντες, ἐν αὐτῷ ἡσκηκότες, δεήσεις καὶ πρεσβείας διηνεκεῖς, τῷ Θεῷ προσαγάγετε, ὥς ἂν ἀκύμαντον μένει διὰ παντός, τὸ παρὸν Ὅρος τὸ Ἅγιον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ὡς τῶν ἀπάντων Ποιητής, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων, πάντα ἐν σοφίᾳ ποιεῖς καὶ διεξάγεις· διὸ καὶ ἐν ἀπείρῳ ἐλέει, τῇ σῇ Μητρὶ κατεκληρώσω, τὸ τοῦ Ἄθῳ Ὅρος, ὥς ηὐδόκησας οἰκτίρμον, εἰς ἀρετῆς παιδευτήριον, καὶ στῦλον καὶ ἐδραῖωμα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας σου· καὶ ἐν ἐτῶν χιλίων περιελεύσει, τοῦτο δοξάζεις, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον, τοῦ σοῦ ἁγίου ὀνόματος· διὸ δυσωποῦμέν σε· ταῖς τῆς Μητρὸς σου πρεσβείαις, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ Ὅσιων σου, δίδου αὐτῷ ὥς πάλαι, καὶ νῦν τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἢ τὸ τῆς τυχοῦσης Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ἀπόστολος.

Προκείμενον. Ἦχος γ': *Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ψάλατε...*

Στ.: *Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας...*

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. β', 13): *Ἀδελφοί, ἡμεῖς ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ... (Ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς κε' ἐβδομάδος)*

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον: *Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου... (Ζήτει τῇ 18ῃ Ἰανουαρίου)*

Κοινωνικόν: *Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ...*

Μεγαλυνάριον.

Ἄθως ὁ περίβλεπτος καὶ σεπτὸς, εὐγνωμόνως ᾄδει, τῷ Σωτῇρι ἄσμα καινόν· ὅτι διὰ μέσου, αἰώνων ἀχειμάστως, διῆλθε καὶ τῷ κόσμῳ, ὡς φῶς προβάλλεται.